

lovens § 134 f. Der er ikke på dette punkt tilsigtede materielle ændringer.

3. selskabsdirektiv om nationale fusioner indeholder ingen generelle bestemmelser om, at aktionærerne i et ophørende selskab kan forlange sig indløst eller lignende rettigheder.

Efter de gældende regler om nationale fusioner, kan kapitalejerne i et ophørende selskab kræve godtgørelse af selskabet, hvis de pågældende tager forbehold herom på generalforsamlingen, hvor fusionens gennemførelse besluttet, og hvis vederlaget til kapitalejerne i et ophørende selskab ikke er rimeligt og sagligt begrundet, jf. den hidtidige bestemmelse i § 134 c, stk. 3, der foreslås videreført i § 241, stk. 4.

Retssagen skal anlægges senest 2 uger efter, at beslutningen om fusionen er truffet i alle de bestående selskaber, der deltager i fusionen, og sagen skal anlægges mod det relevante ophørende selskab.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har generelt i sin administrative praksis som udgangspunkt anset betingelserne i aktieselskabslovens § 134 f for først og fremmest at være for en procesforudsætning, som det tilkommer domstolene at tage stilling til ved en formalitetsprocedure vedrørende søgsmålsberettigelsen.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsens praksis har siden 1990 været, at en berostillelse af en gennemførelse af fusion som følge af et sådan forbehold om at kræve godtgørelse er afhængig af, hvorvidt det fremgår af vurderingsmændenes erklæring, at vederlaget for kapitalandelen i det ophørende selskab ikke er rimeligt og sagligt begrundet. Hvis det i vurderingsmandens udtalelse erklæres, at vederlaget er rimeligt og sagligt begrundet, registrerer styrelsen således gennemførelsen af en fusion på trods af en kapitalejers forbehold om at kræve godtgørelse af selskabet. Dette gælder dog ikke, hvis Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, inden fusionens gennemførelse er blevet registreret, bliver bekendt med, at en kapitalejer har anlagt en retssag om vederlaget.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsens administrative praksis blev i 2004 ved lov nr. 226 af 31. marts 2004 kodificeret i aktieselskabslovens § 134 f (fusion) og § 136 f (spaltning).

Den gældende bestemmelse i aktieselskabslovens § 134 f er efterfølgende blevet ændret i forbindelse med, at det blev muligt for kapitalejerne i enighed at beslutte, at der i en konkret fusion ikke skulle udarbejdes en vurderingsmandsudtalelse om planen, herunder vederlaget.

Den dagældende affattelse af § 134 f byggede således på en forudsætning om, at der altid er en vurderingsmandsudtalelse om planen, herunder vederlaget,

hvis det som led i en fusion er muligt at yde kapitalejerne i det ophørende selskab et sådant.

Muligheden for at registrere gennemførelse af en fusion vil fortsat være afhængig af, om det fremgår af vurderingsmændenes udtalelse om planen, at vederlaget for kapitalandelen i et ophørende selskab er rimeligt og sagligt begrundet.

Hvis vurderingsmanden erklærer, at vederlaget er rimeligt og sagligt begrundet, kan fusionens gennemførelse fortsat registreres på trods af et forbehold, medmindre en kapitalejer har anlagt en retssag herom, inden fusionens gennemførelse er blevet registreret.

Hvis vurderingsmanden derimod i sin udtalelse finder, at vederlaget ikke er rimeligt og sagligt begrundet, eller hvis kapitalejerne i enighed har fravalgt vurderingsmandens udtalelse, kan gennemførelse af en fusion først registreres efter udløbet af den 2-ugers frist, som kapitalejerne har til at anlægge sag ved domstolene.

Efter udløbet af 2-ugers fristen er det aktieselskabslovens § 134 h, jf. § 134 i, som foreslås videreført i henholdsvis § 250 og § 251, der regulerer om fusionens retsvirkninger kan indtræde, og om fusionens gennemførelse dermed kan registreres.

Den skitserede fremgangsmåde sikrer, at en kapitalejer, der tager forbehold om godtgørelse fra selskabet, efter at kapitalejerne i enighed har fravalgt vurderingsmandens udtalelse, vil have samme retsstilling som, hvis vurderingsmanden i sin udtalelse var kommet frem til, at vederlaget ikke var rimeligt og sagligt begrundet. Retsstillingen for den pågældende vil som følge heraf ikke være forringet.

Hvis en kapitalejer ikke har givet samtykke til at fravige kravet om en vurderingsmandsudtalelse, og udtalelsen ved en fejl desuagtet ikke er blevet udarbejdet, vil kapitalejeren således være stillet, som om der var udarbejdet en vurderingsmandsudtalelse, hvor vurderingsmanden havde konkluderet, at vederlaget ikke var rimeligt og sagligt begrundet. En sådan fejl vil dermed ikke betyde, at den pågældende kapitalejers ret til godtgørelse og behandlingen af kapitalejers forbehold om godtgørelse bliver anderledes, end hvis der var udarbejdet en udtalelse, hvor vurderingsmanden havde konkluderet, at vederlaget ikke var rimeligt og sagligt begrundet.

Det bemærkes, at berostillelse alene bliver relevant, når der er taget forbehold om godtgørelse fra selskabet på generalforsamlingen i forbindelse med vedtagelsen af en fusion

Aktieselskabslovens § 134 f anses fortsat for hensigtsmæssig og foreslås som følge heraf videreført i uændret i § 249.